

Na tropie ssaków Ameryki Północnej

Ryś rudy (*Felis rufus*, *Lynx rufus*) – ang. Bobcat

Drapieżnik z rodziny kotowatych, jeden z dwóch podgatunków rysia żyjących w Ameryce Północnej. Mniejszy od rysia kanadyjskiego. Pożywienie rysia rudego stanowią głównie zajęce i króliki, chociaż kiedy tych brakuje poluje on również na ptaki, szczury, myszy, wiewiórki i inne małe ssaki. Jego cętkowana sierść sprawia, że łatwo go przeoczyć. Koty te są samotnikami. Prowadzą nocny tryb życia, za dnia ukrywając się w zaroślach, pustych pniach powalonych drzew lub szczelinach skalnych.

Wygląd: Wysokość 28-49? cala (samce większe od samic). Masywne zwierzę z krótkimi pędzelkami sierści na uszach i bokobrodami oraz z charakterystycznym krótkim, „klockowatym” ogonem czarnym na wierzchu i białym na czubku. Duże łapy. Sierść brązowo-ruda w czarne cętki.

Występowanie: Górskie lasy północnych stanów, podmokłe, podzwrotnikowe tereny stanów południowych oraz suche, krzaczaste obszary południowo-zachodnich stanów i Meksyku. Koty te unikają rolniczych terenów Środkowego Zachodu.

Oznaki pobytu: Tropy duże i zaokrąglone, przednie szerokie na 2 cale, tylne nieco mniejsze. Wyglądem zbliżone do tropów psa, lecz bez „odbicia” pazurów. Ułożone w wąskiej linii, w odległości około 1 stopy od siebie. Odchody jak u psa. Ryś rudy pozostawia charakterystyczne „zadrapania” na pniach drzew (na niewielkiej wysokości). Swoją zdołbycz przykrywa warstwą liści lub gałęzi.

Oznaki pobytu

Obszary zakreskowane wskazują na miejsca występowania rudego rysia